

lige Sum? For det første betaler Staten de 400 Kr., og for det andet bliver $\frac{3}{4}$ af de øvrige 400 Kr. refunderet af Forsørgelseskommunen, saaledes at der kun bliver 100 Kr. til Rest. Jeg tror, man netop med et saadant Eksempel for Øje vil give mig Ret i, at her temmelig sikkert er et Forhold, der bør rettes, og at Kommunen, naar den giver et betydeligt Beløb — hvad jeg i og for sig ikke skal udtale mig imod —, ogsaa faar det at føle, ved at den selv betaler et ret betydeligt Beløb af de Udgifter, der bliver Tale om.

I § 10 er der fastsat en Bestemmelse om Sammensætningen af det Raad, der skal have at gøre med Uddelingen af de Midler, der stilles til Raadighed. Dette Raad skal ifølge Lovforslaget sammensættes saaledes, at Amtmanden skal tiltræde de forskellige Udvalg i de enkelte Sognekommuner indenfor Amtet, altsaa være en Slags Generalnævner for det hele, og sammen med ham skal der i de enkelte Kommuner være en Repræsentant for Sogneraadet og en for Hjælpekassen. De skulle være hinanden behjælpelige med at uddele Midlerne og finde, hvem der i det hele taget har Trang til at faa Understøttelse. Jeg maa straks sige, at jeg er imod den Maade, hvorpaa dette Raad skal sammensættes. Motiveringen for, at Amtmanden skal tiltræde disse Raad, er, at man saa har juridisk Bistand, og ogsaa, at Fremgangsmaaden bliver noget mere ensartet i de forskellige Kommuner. Jeg tror nu ikke, at det betyder saa forfærdelig meget, men sikkert er det, at naar Amtmanden skal beskæftige sig med saa mange forskellige Kommuner, bliver han i Virkeligheden nødt til at gaa efter de Oplysninger, som Sognets delegerede fremsætte for ham, da det er dem, der kende de enkelte Personer, der komme ind under Loven, og deres Forhold. Paa den Maade bliver Amtmanden egentlig ganske overflødig. Jeg vilde meget foretrække, at man i Stedet for dette Raad lader de kommunale Raad, Sogneraadene og Byraadene, faa med Administrationen af denne Lov at gøre. Jeg tror ogsaa, man skal vogte sig for at faa en hel Mængde Raad, der kun skulle bevilge Penge, medens derimod andre Raad skulle skaffe Midlerne til Veje. Jeg tror, at naar man paa Landet lader Sogneraadene og i Byerne Kommunalbestyrelserne administrere Løven, er det den bedste Fremgangsmaade. Der er ingen, der har et saa stort lokalt Kendskab til de forskellige Personer, der kan være

Tale om at støtte ifølge denne Lov, som netop Sogneraad- og Byraadsmedlemmer. Og det, at vi ved næsten hver eneste Lov, der vedtages her, faa oprettet det ene Raad efter det andet, bidrager ogsaa til, at der bliver saa mange Personer her i Landet, der fungere som Medlemmer af forskellige Raad, at det næsten er umuligt overhovedet at hitte Rede i, hvilket Raad den ene og den anden er Medlem af. Desuden vil det blive ret besværligt med de mange Rejser. Enten maa Amtmanden rejse ud til de forskellige Sogne- og Byraad — og er det et udstrakt Amt, kan der løbe mange Befordringsudgifter paa —, eller ogsaa maa Sogneraad- og Byraadsrepræsentanterne rejse ind til Amtmanden, hvorved der ogsaa vil løbe mange Befordringsudgifter paa. Det bliver vel det sidste, der bliver Tilfældet, men hvad enten det ene eller det andet sker, saa vil der — derom kan der ikke næres fjerneste Tvivl — blive Tale om ret store Administrationsudgifter, dersom man beholder det Udvalg, der foreslaas her i Forslaget. Jeg tillader mig altsaa at hævde, at det simpleste, billigste og bedste er at lade de kommunale Raad administrere denne Lov.

Blandt de Oplysninger, vi have faaet fremskaffet, særlig i det Udvalg, der sidste Aar var nedsat om denne Sag, er der mange værdifulde Oplysninger, blandt andet saadanne, der have Betydning ved Bedømmelsen af, hvilken økonomisk Rækkevidde Lovforslaget vil faa. Man regner — det har Indenrigsministeren gjort, og han mener at have regnet rigtigt —, at der paa det nuværende Tidspunkt vil komme højst ca. 30,000 Børn ind under Lovforslaget, og regner man, at de gennemsnitlig skulle have, hvad Børn udenfor Ægteskab nu for Tiden faa, vil det i alt blive et Beløb af 2,160,000 Kr. Men huske vi tilbage paa de Tal, der bleve nævnte i sin Tid, forinden vi skaffede os disse Oplysninger, ville vi erindre, at da var der Tale om ganske anderledes store Beløb. Jeg synes derfor, at man maa være glad og taknemmelig for, at det alligevel har vist sig ikke at være en saa uoverkommelig Sag, som det ved første Indtryk kunde synes at være. Den Gang regnede man med et meget større Antal Børn og et ganske anderledes stort Beløb til Løsningen af denne Opgave. Men overfor dette Beløb, 2,160,000 Kr., som man, foreløbig i alt Fald, mener vil blive Maksimum — det er klart, at efterhaanden som Befolkningen tager til, vil der ogsaa kræves større Beløb —, maa vi huske paa, at for Tiden